

РЕШЕНИЕ

№ 2911

гр. София, 30.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 13.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **7324** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 162-166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) и чл. 45 от Закона за държавните помощи (ЗДП).

Образувано е по жалба на „ДОМЕЙН МЕНАДА“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление @2@[жк], Бизнес П., чл. 4, ет. 2, представлявано от Р. В. чрез адв. М. С. срещу акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 01-2600/1493#3/11.07.2022 г., издаден от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с който на жалбоподателя е определено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на общо 389 885,48 лв.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, като издаден при съществени нарушения на административно-производствените правила, в противоречие с материалния закон и немотивиран. Жалбоподателят твърди, че на основание чл. 142, ал. 1 АПК ответникът е следвало да приложи чл. 27, ал. 6 от ЗУСЕСИФ, определяща основанията за извършване на финансова корекция, което се потвърждава и от Наредба № 6 от 26.10.2018 г. за условията и реда за предоставяне на финансова помощ по Националната програма за подпомагане на Л.-винарския сектор за периода 2019 г. – 2023 г. /по-надолу Наредба № 6/. Не е следвало да се приложи Закона за подпомагане на земеделски производители /ЗПЗП/, като в началото е посочен чл. 27, ал. 3 и 5, а в края на акта е посочено, че се издава на основание чл. 27, ал. 5 и 7 ЗПЗП. Нормата на чл. 27, ал. 3 ЗПЗП може да служи като

правно основание за възстановяване на сумите, получени по схемите и мерките за плащания на площ и по ПРСР, но не и по такива, изплатени по Националната програма за подпомагане на Л.-винарския сектор за периода 2019 г. – 2023 г., по отношение на която разпоредбата на ЗПЗП не е приложима, предвид § 2 от ПЗР на цитираната по-горе Наредба № 6. В тази Наредба – чл. 6б, ал. 3, са изчерпателно изброени условията, при които може да се иска възстановяване на изплатената помощ по мярка „Инвестиции в предприятия“, по която мярка е и изплатеното на жалбоподателя подпомагане, като в случая не се твърди и не са налице предпоставките на посочената норма.

При издаването на АУПДВ са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в необсъждане в цялост на направените възражения. Съгласно чл. 52, ал. 3 от Наредба № 6 проверката за вида на предприятието и за наличието на предприятия партньори или на свързани лица се извършва на етап административни проверки по смисъла на чл. 57, ал. 1 от Наредба № 6. В този смисъл е извършена такава проверка; органът е стигнал до извода, че предприятието е „средно“ ,поради което е отпусната финансова помощ от 50 %. Органът е разполагал с цялата му необходима информация за вземане на решението и няма как впоследствие да променя взето решение.

Твърди, че предприятието е „средно“ по смисъла на чл. 53, ал. 1 от Наредба № 6, както и на Закона за средните и малките предприятия, както и не са налице свързани предприятия с оборот над 200 млн. неправилно е прието, че предприятието е голямо въз основа на данните от консолидирания финансов отчет на „М. Б. У. Енд С.“ С.А., като е елиминирано разграничението между предприятия партньори и свързани предприятия, като е елиминирана нормата на чл. 4г, ал. 3 ЗМСП. Не е изследван въпросът дали за част от предприятията по този отчет следва да се приложи чл. 4, ал. 4 ЗМСП. От акта не става ясно кои точно данни са взети предвид. Същевременно, не всички предприятия от консолидирания финансов отчет представляват „свързани“ или „предприятия партньори“ по смисъла на чл. 4, ал. 3 и 5 ЗМСП предвид т. 6.1, 7.1, т. 8.1 от Счетоводен стандарт /СС/ 27. Не следва да се вземат в пълен обем данните от тези отчети.

В писмените бележки твърди, че не следва да се взема предвид част от заключението по ССЕ. Плащането е извършено в резултат на грешка на органа и той не е успял да установи сам, поради което е следвало да се приложи чл. 7, § 2, пр. 1 от Регламент за изпълнение № 809/2014 г. Прави възражение за давност на основание чл. 7, § 2, пр. 2 от същия регламент доколкото плащането е извършено през 2020 г., а сумата се иска да бъде възстановена след повече от 12 м. Не е налице свързаност по смисъла на чл. 4, ал. 5, т. 1 ЗМСП. Не е посочено коя от хипотезите по чл. 4, ал. 5 ЗМСП на свързаност е прието, че е налице.

Претендира се отмяна на АУПДВ и присъждане на разноски съгласно представен по чл. 80 от Гражданския процесуален кодекс.

Ответникът – изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“ оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска не взе становище по оспорването.

Административен Съд С. – град, I отделение, 64-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Производството по издаване на оспорения АУПДВ е започнало с писмо с изх. №

01-2600/1493 от 16.03.2022 г., допълнено с писмо с изх. № 01- 2600/1493#1 от 22.03.2022 г., с което ДФ „Земеделие” е открил производство по издаване на Акт за установяване на публично държавно вземане. Като основание е послужил получен доклад от Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“. Съгласно това писмо е установено, че са нарушени разпоредбите на чл. 50, ал. 2 от Регламент (ЕС) № 1308/2013, който гласи, че подпомагането по мярка „Инвестиции в предприятия“ в неговия максимален размер се прилага само за микро-, малки и средни предприятия по смисъла на Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията (24).

По преписката се установява, че жалбоподателят „Домейн Менада“ ЕООД, на 26.06.2019 г. подава заявление за подпомагане с ИН [ЕГН]. Към него е приложена декларация по чл. 4а, ал. 1 от ЗМСП от 26.06.2019г. ,с която дружеството е декларирано, че е средно предприятие, при наличие на свързаност - с „Менада Винеярдс“ ЕООД с ЕИК 1313 93194 и „Сакар Винеярдс“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК]. Така и удостоверението от 21.6.2019 г. /л. 486/ за участие по мярка „Инвестиции в предприятия“.

При определяне на максималния размер на финансовата помощ по мярката е определен размер на финансиране до 50 процента на сто от стойността на действителните разходи за осъществяване на допустимите инвестиционни дейности по проектното предложение. Сключен е впоследствие договор за предоставяне на финансова помощ № 25 на 01.10.2019 г. с Държавен фонд „Земеделие“, в размер на 556 979,26 лева.

Част от посочената сума е платена авансово, а остатъкът – 129 045,85 лв. на 30.10.2020 г., въз основа на заповед от 27.10.2020 г. на ответника, с която е одобрено заявлението на жалбоподателя за окончателно плащане.

В Доклад за нередност №25/09.03.2022 г., изготвен от Отдел „ВППЛ"/Дирекция „С."/ и подписан от експерти, началник отдел „ВППЛ" и Директор Дирекция „С." до Дирекция „Финансова" е констатирано, че „при извършена проверка в консолидирания отчет на чуждестранното дружество за счетоводна година 2018 е установено, че съгласно данните за 2018 и 2017 години (референтни години за определяне на категорията предприятие, т.е. последните години преди годината на сключване на договора за финансово подпомагане), групата предприятия е с оборот над 200 милиона евро и респ. дружеството „Домейн Менада" ЕООД попада в категорията на чл.53, ал.1, т.3 от Наредбата. В резултат на което максималният размер на финансовата помощ следва да бъде 15 % от действително направените допустими разходи.". Датата, на която е регистрирана нередността е 25.01.2022 г.

За да се стигне до извода, че групата има оборот над 200 млн. евро, данните са взети от консолидираните отчети за 2017 г. и 2018 г. на френското акционерно дружество М. Б. У. Енд С." С.А.

Извършени са одитни проверки от страна на Изпълнителна агенция „Сертификационен одит“ на дружествата с едноличен собственик на капитала М. Б. У. Енд С. България“ ЕООД ЕИК[ЕИК], чийто едноличен собственик на капитала е чуждестранното юридическо лице „М. Б. У. Енд С.” С.А. Мари Бризар Уайн Енд Спиритс България“ ЕООД, освен че е собственик на капитала жалбоподателя, е собственик и на „Менада Винеярдс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „Домейн Менада Дистрибуция“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „Сакар Винеярдс“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], а до 2019 г. и „Винарска Къща Сакар“ АД (в ликвидация), ЕИК[ЕИК].

Съгласно информацията в консолидирания отчет на дружеството „М. Б. У. Енд С.“ С.А., бенефициерът и декларираните от него свързани лица са включени в списъка на консолидираните дружества.

Фондът е одобрил финансова помощ в размер на 556 979, 26 лв., които представляват 50 % от общо заявените от дружеството разходи за всички подмерки и дейности, за изпълнението на които е подадено заявлението за подпомагане (стр. 4 от 6 от заявлението за подпомагане е посочен размер 1 113 958, 51 лв.) При така определения статут на предприятието и приложен интензитет от 15 процента, допустимият размер на финансовата помощ е прието, че следва да е не повече от 167 093.78 лв. на дружеството.

От платените до момента на издаване на акта суми: авансово в размер на 445 583, 41 лв., а след подаване на заявка за окончателно плащане е платен остатъкът от първоначално одобрената финансова помощ до достигане на нейният пълен максимален размер от 556 979.26 лв. е приспаднал максимално допустимия размер на финансова помощ, а именно 167 093.78 лв. Ето защо е прието, че следва да се възстанови сума в размер на 389 885.48 лв. (556 979.26 лв.- 167 093.78 лв.), за която сума е издаден и оспореният акт.

По делото е допусната съдебно икономическа експертиза, изготвена въз основа на представените по делото писмени доказателства, както и публикуваните в Търговския регистър годишни финансови отчети и др.

Съгласно т. 1 от експертизата, приложение следва да намери Международен стандарт за финансово отчитане (МСФО) 10 Консолидирани финансови отчети, т.4 „(Изм. - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013, Регламент (ЕО) № 2016/1703, ОВ L 257, 23/09/2016), предвиждащ, че предприятието майка представя консолидирани финансови отчети. В случая не се спори, а и се установява, че това е „М. Б. У. енд С.“ С.А.

След запознаване с приложените към преписката и публикувани в Търговския регистър доклади на одиторите за консолидираните счетоводни отчети на „М. Б. У. енд С.“ С.А., вещото лице е посочила дъщерните предприятия, включени в консолидираните отчети съгласно Списъци на консолидираните дружества към 31 декември 2017-2020 г.

Едноличен собственик на капитала на дружествата „Менада Винеярдс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Домейн Менада Дистрибуция“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „Сакар Винеярдс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е "Мари Бризар Уайн енд Спиритс България" ЕООД. Краен собственик е М. Б. У. енд С. С.А. Франция.

Собственици на дружеството „Винарска къща Сакар" АД, ЕИК[ЕИК] са: "Мари Бризар Уайн енд Спиритс България" ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 99.4%, група физически лица - 0.574% и Министерство на икономиката - 0.033%. Краен собственик на притежаваните акции от "Мари Бризар Уайн енд Спиритс България" ЕООД е "Мари Бризар Уайн енд Спиритс България" ЕООД. Към 27.12.2019 г. дружеството е заличено.

След запознаване с годишните финансови отчети за 2019, 2020 и 2021 години, докладите на независимите одитори и бележките към финансовите отчети на „Домейн Менада" ЕООД за посочените години, вещото лице не е установила корекции за 2018 г.

След запознаване с доклада на одиторите за консолидираните счетоводни отчети на М. Б. У. енд С. С.А. и бележките към годишните консолидирани отчети за 2019, 2020

и 2021 г. експертизата не е установила корекции за 2018 г.

Административен Съд С. – град, I отделение, 64 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок от активно легитимирано лице, срещу акт, който подлежи на оспорване пред настоящия административен съд.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна при следните съображения:

Оспореният АУПДВ е издаден от компетентен орган – изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“, в кръга на правомощията му по чл. 27, ал. 3 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители и чл. 162, ал. 2, т. 8 и т. 9 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Не се установяват допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. И по-специално, не са нарушени правата на дружеството-жалбоподател да участва в административното производство, да посочва, представя доказателства и да прави възражения. В този смисъл, следва да се цени писмо с изх. № 01-6500/373 от 28.01.2022 г., връчено на 02.02.2022 г., видно от което е предоставена възможност на жалбоподателя, в 14-дневен срок от получаването му да представи писмени възражения по отношение на основателността и размера на финансовата корекция. Той се е възползвал от тази си възможност, като е подал писмо с вх. № 01-6500/373#2 от 15.02.2022 г., на ДФ „Земеделие“.

С писмо с изх. № 01-2600/1493 от 1.03.2022 г., връчено на 23.03.2022 г., допълнено с писмо с изх. № 01-2600/1493#1 от 22.03.2022 г., връчено на 25.03.2022 г., е предоставена възможност на ползвателя да представи писмени възражения по основателността и размера на публичното вземане, както и в случай че дружеството признава вземането за основателно, е предоставена възможност за неговото доброволно погасяване по указана банкова сметка.

В указания 14-дневен срок, с писмо с вх. № 01-2600/1493#2 от 31.03.2022 г., е постъпило възражение с изложени факти, относими към производството по издаване на АУПДВ. Видно от оспорения акт /стр. 5/ ответникът е разгледал възраженията на жалбоподателя, като ги е приел за неоснователни. Ето защо съдът намира, че е неоснователно оплакването в жалбата за необсъждане в цялост на направените възражения. Вкл. е разгледал възражението, основано на чл. 52, ал. 3 от Наредба № 6 относно проверката за вида на предприятието и за наличието на предприятия партньори или на свързани лица. Относно основателността му съдът ще се произнесе в частта по материално-правната законосъобразност на акта.

При извършване на съдебната проверка по чл. 168 АПК, вр. чл. 146, т. 4 и 5 АПК относно материалноправната законосъобразност акта, както и съответствието с целта на закона, съобразно посочените в него фактически и правни основания, съдът намира следното:

Съгласно чл. 50, ал. 2 от Регламент (ЕС) № 1308/2013, Подпомагането по параграф 1 /подпомагане за инвестиране в материални или нематериални активи под формата на съоръжения за преработка и инфраструктура на лозаро-винарския сектор, както и структури и средства за предлагане на пазара/ в неговия максимален размер:

а) се прилага само за микро-, малки и средни предприятия по смисъла на Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията [\(24\)](#);

б) може освен това да се прилага за всички предприятия за най-отдалечените региони,

посочени в член 349 от ДФЕС и за малките острови в Е. море съгласно определението в член 1, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 229/2013 на Европейския парламент и на Съвета [\(25\)](#).

За предприятия, които не са включени в обхвата на дял I, член 2, параграф 1 от приложението към Препоръка 2003/361/ЕО, с по-малко от 750 служители или с оборот, по-малък от 200 млн. евро, максималният интензитет на помощта се съкращава наполовина.

Съгласно Препоръка 2003/361/ЕО на Комисията (24) категориите малки и средни предприятия /М./ са три. Предвид това, че жалбоподателят е декларирал, че е налице свързаност с посочени в декларацията лица, от значение е дефиницията по цитираната препоръка на една от трите категории – категорията свързани лица.

Свързано предприятие е такова ако участието с други предприятия надвишава прага от 50 % /чл. 3, пар.3/. В случай че възникне такъв вид връзка чрез собствеността на едно или повече физически лица (действащи съвместно), участващите предприятия се считат за свързани, ако те осъществяват дейност на един и същ или на съседни пазари.

Предвид цитираните норми, както и установената фактическа обстановка, следва да се приеме, че приложение намират именно тези норми, а не ЧЛ.53, ал. 1 от Наредба № 6, както и на Закона за средните и малките предприятия - така, както се твърди в жалбата. Отделен е въпросът, че Наредба № 6 препраща именно към цитираната препоръка. Същевременно приложимият чл. 4, ал. 5 на ЗМСП съдържа същите критерии за свързаност:

5) Свързани предприятия са предприятията, между които съществува някое от следните отношения:

1. едното предприятие притежава повече от половината от броя на гласовете в общото събрание на другото предприятие;

2. едното предприятие има право да назначава или освобождава повече от половината от членовете на изпълнителния, управителния или надзорния орган на другото предприятие;

3. едното предприятие има право да упражнява решаващо влияние върху другото предприятие по силата на договор, сключен между тях, или на клауза в неговия устав, учредителен договор или друг учредителен акт;

4. предприятие, което е акционер, съдружник или член в друго предприятие, контролира самостоятелно повече от половината от броя на гласовете в общото събрание на това предприятие по силата на споразумение с други акционери, съдружници или членове.

На следващо място, спори се относно броя свързани с жалбоподателя лица. В този смисъл, следва да се вземе предвид безспорно установеното от заключението по съдебно икономическата експертиза, което съдът кредитира като пълно и обосновано на събраните доказателства; не е и оспорено от страните. Видно от това заключение, изготвено и въз основа на критериите по чл. 4г, ал. 2 ЗМСП, предвиждаща че при наличие на свързано предприятие по смисъла на [чл. 4, ал. 5](#), данните по [чл. 3](#) /относно средносписъчен брой на персонала и годишен оборот/ се определят на базата на годишния му финансов отчет или консолидирания финансов отчет на предприятието, или консолидираните финансови отчети, в които предприятието е включено.

В случая данните са взети от консолидирания финансов отчет на „М. Б. У. Енд С.“ С.А., за което безспорно се установява, че "Мари Бризар Уайн Енд Спиритс" ЕООД С.А. е едноличен собственик на капитала на "Мари Бризар Уайн Енд Спиритс

България" ЕООД. Последното от своя страна е едноличен собственик на капитала на следните дружества /така заключението по СИЕ, това се установява и при извършена служебна справка в Търговския регистър/: „Менада Винеярдс" ЕООД, ЕИК[ЕИК], „Домейн Менада Дистрибуция" ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „Сакар Винеярдс" ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Ето защо следва да се направи извод, че не е декларирана свързаност с „Домейн Менада Дистрибуция" ЕООД, ЕИК 130978731у както и с „Винарска къща Сакар" АД- в ликвидация, ЕИК[ЕИК] - дружеството е заличено на 27.12.2019 г.

Посочените установявания следва да доведат до извод, че в случая е налице свързаност по смисъла на цитираните норми в най-чистият му вид – наличие на 100 % контрол на посочените дружества, вкл. и недеklarираните.

Същевременно, видно от заключението по СИЕ, изготвено въз основа именно на консолидираните финансови отчети на френското дружество майка, общият оборот на тези безспорно установени свързани дружества надвишава 200 млн. лв. в този смисъл таблицата на стр. 8 от заключението. При изчисляване на тези данни са спазени и т. 6.1, 7.1, т. 8.1 от Счетоводен стандарт /СС/ 27 ,на който се позовава жалбоподателят.

Дружество	Приходи от продажби в хиляди лева към 31.12.2018	Приходи от продажби в хиляди лева към 31.12.2017
„Менада Винеярдс" ЕООД, ЕИК[ЕИК]	1904	1844
„Домейн Менада Дистрибуция" ЕООД, ЕИК[ЕИК]	14069	12983
„Сакар Винеярдс" ЕООД, ЕИК[ЕИК]	236	273
„Винарска къща Сакар" АД- в ликвидация, ЕИК[ЕИК] - дружеството е заличено на 27.12.2019 г.	2329	11
Общо:	18538	15111

Ето защо и при прилагане на чл. 4г, ал. 2 ЗМСП, вр. чл. 3 ЗМСП следва да се приеме, че процесното предприятие не може да се окачестви като “средно”.

С оглед на така установеното не може да се направи извод и за наличието на плащане в резултат на грешка на органа – така, както се твърди в писмените бележки. Видно от изложетото, решението за отпускане на исканата от жалбоподателя помощ е взето именно въз основа на декларираните от него факти, вкл. и относно броя на свързаните с него лица. Т.е. не е налице грешка на органа, а наличие на невярно декларирани от заявителя-жалбоподател данни.

Ето защо и е неоснователно искането на жалбоподателя да се приложи чл. 7, § 2, пр. 1 от Регламент за изпълнение № 809/2014 г. /посочената норма предвижда начисляване на лихви върху неправомерно получена сума/. Приложение следва да намери чл. 7, пар. 1 доколкото безспорно се установява „неправомерно плащане“ по смисъла на цитираната норма. Съгласно чл. 7, пар. 3 от този Регламент действително е предвидено, че Задължението за възстановяване, посочено в параграф 1, не се прилага, ако плащането е извършено поради грешка на компетентния орган или друг орган и ако грешката не е била очевидна за бенефициера. В случая обаче не се установява нито едно от кумулативно необходимите изисквания на цитираната норма. Не е налице грешка на органа, а напротив – неправилно декларирани данни. Не е налице и изискването грешката да не е била очевидна за бенефициера. Ето защо и не може да се приложи и пр. 2-ро на чл. 7, пар. 3, предвиждащ, че: *Когато грешката ... се отнася до фактически елементи, свързани с изчисляването на въпросното плащане, първа алинея се прилага само ако решението за възстановяване не е било съобщено до 12 месеца след плащането.*

С оглед на изложеното настоящият състав намира, че жалбата е неоснователна.

Предвид изхода на спора, основателна е и претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, чийто размер следва да се определи на основания чл. 24 от Наредбата за правната помощ в максималния размер – 360 лв. предвид фактическата и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК Административен съд – София-град, I отделение, 64-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ДОМЕЙН МЕНАДА“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] срещу акт за установяване на публично държавно вземане № 01-2600/1493#3/11.07.2022 г., издаден от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с който е определено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на общо 389 885,48 лв.

ОСЪЖДА ДОМЕЙН МЕНАДА“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ разноски в размер на 360 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщението.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 от

Административно-процесуалния кодекс.

СЪДИЯ: